U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lukáše Hloucha v právní věci žalobce: **B. B.-O.**, zastoupen Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Přemyslovská 848/2, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 1. 2022, č. j. 41 Az 1/2022-13,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

III. Odměna a náhrada hotových výdajů advokáta Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL.M., **se určují** částkou **8 228 Kč**. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti (60) dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 11. 2021, č. j. OAM-827/ZA-ZA11-HA08-2021, byla opakovaná žádost žalobce (stěžovatele) o udělení mezinárodní ochrany shledána podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu"), nepřípustnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

[2] Ze správního spisu vyplývá, že zmíněné rozhodnutí bylo stěžovateli předáno dne 20. 12. 2021. Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného dne 3. 1. 2022 banketní žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, ve které sdělil, že ji ve lhůtě 15 dnů odůvodní. Krajský soud dospěl k závěru, že podaná žaloba neobsahuje veškeré náležitosti dle § 37 odst. 3 a § 71 s. ř. s. k tomu, aby byla projednatelná, proto stěžovatele usnesením ze dne 3. 1. 2022, č. j. 41 Az 1/2022-3, vyzval, aby předložil opis zmíněného rozhodnutí žalovaného, uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů jej napadá žalobou, a případně, aby navrhl důkazy na podporu svých tvrzení. Ke splnění těchto povinností uložil krajský soud stěžovateli lhůtu dvou dnů od doručení tohoto usnesení, přičemž s odkazem na § 71 odst. 2 s. ř. s. konstatoval, že stěžovatel může doplnit žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Krajský soud stěžovateli stanovil k doplnění žaloby lhůtu dvou dnů, které

stěžovateli dle názoru krajského soudu zbyly ze zákonné patnáctidenní lhůty pro podání žaloby.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel dle krajského soudu ve stanovené lhůtě na jeho výzvu nereagoval, krajský soud usnesením ze dne 18. 1. 2022, č. j. 41 Az 1/2022-13, podanou žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Stěžovatel následně doplnil žalobní body podáním odeslaným krajskému soudu dne 24. 1. 2022.

[4] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby původně blanketní kasační stížností, kterou následně prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil. Stěžovatel předně uvádí, že není schopen se dorozumět česky, což ho ve správním řízení značně limitovalo. Stěžovatel namítá, že již jednou žádal o mezinárodní ochranu, přičemž rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2021, č. j. OAM-362/ZA-ZA11-HA08-2021, kterým mu žalovaný mezinárodní ochranu neudělil (pozn. NSS: ve skutečnosti byla tímto rozhodnutím stěžovatelova první žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta dle § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodná), mu nikdy nebylo doručeno a nemohlo tak ani nabýt právní moci. Stěžovatel až při jednání se svým ustanoveným zástupcem pochopil, že se měl domáhat řádného doručení tohoto rozhodnutí, nikoliv opětovně podat žádost o udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel je přesvědčen, že pochybení žalovaného mohl napravit krajský soud, který měl původní rozhodnutí žalovaného i jeho nyní napadené rozhodnutí zrušit. Stěžovatel dále poukazuje na speciální ustanovení o doručování rozhodnutí ve věcech mezinárodní ochrany dle § 24a zákona o azylu. Dle něj měl krajský soud i bez jeho výslovné námitky v žalobě ověřit ze správního spisu, proč stěžovatel přistoupil k podání opakované žádosti namísto žaloby proti prvnímu správnímu rozhodnutí, přičemž by vadu spočívající v nedoručení prvního rozhodnutí žalovaného mohl následně „*zhojit zrušením napadeného rozhodnutí pro předčasnost podané žaloby*“. Druhé správní rozhodnutí žalovaného nemohlo dle stěžovatele nabýt právní moci tím spíše, že dosud nenabylo právní moci ani první správní rozhodnutí. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu i rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí i usnesení krajského soudu byla vydána v souladu se zákonem. Žalovaný se plně ztotožnil se závěrem krajského soudu a konstatoval, že neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany, neboť jím uváděné důvody byly totožné jako v případě prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný navrhl, aby Nevyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.); je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud se ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Výklad

zákonného pojmu *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz). O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.*

[8] Nejvyšší správní soud neshledává v kasační stížnosti dostatečné argumenty svědčící pro její přijatelnost.

[9] Nejprve je nutné připomenout, že předmětná kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. Takovou kasační stížnost lze opřít pouze o důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS). Pod tyto důvody lze podřadit i případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí žaloby (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 As 4/2004-53).

[10] Jelikož kasační stížnost nesměřuje proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu, nemůže se ani Nejvyšší správní soud zabývat věcí samou, tedy zákonností žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného (tím méně pak toto rozhodnutí zrušit, jak navrhuje stěžovatel v petitu kasační stížnosti). Předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu v daném řízení může být v mezích kasačních námitek toliko otázka, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, když žalobu stěžovatele pro nedoplnění žalobních bodů odmítl (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2021, č. j. 5 As 208/2021-32, ze dne 27. 10. 2021, č. j. 5 Afs 319/2020-42, či ze dne 30. 7. 2021, č. j. 5 Azs 36/2019-36).

[11] V této souvislosti je třeba konstatovat, že námitky stěžovatele uplatněné v kasační stížnosti převážně vůbec nezpochybňují zákonnost usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, ale směřují právě proti žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného, přičemž jeho nezákonnost navíc stěžovatel odvozuje dokonce od údajného nedoručení rozhodnutí žalovaného o první žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany, což však nemůže

být předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu v řízení o nynější kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby.

[12] Zcela nesprávná je tedy úvaha stěžovatele, dle níž se měl krajský soud i na základě jeho blanketní žaloby zabývat jím nyní tvrzenou vadou při doručování rozhodnutí o první žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. Je třeba připomenout, že uvedení konkrétních žalobních bodů je jednou z obligatorních náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], bez níž není žaloba projednatelná. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel podal žalobu, která neobsahovala žádný žalobní bod a kterou stěžovatel ani na výzvu krajského soudu v jím stanovené lhůtě o žádný žalobní bod nedoplnil, proto jeho žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Pokud tedy krajský soud žalobou odmítl, nebyl oprávněn, jak již bylo konstatováno, zabývat se její meritem, tedy přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, a to ani z hlediska jeho případných vad, k nimž by byl v případě splnění podmínek pro vydání meritorního rozhodnutí (rozsudku) povinen přihlížet z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud přitom ponechává stranou, zda by takovou vadou byla není tvrzená vada při doručování rozhodnutí žalovaného o první žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu, které by samo o sobě nemohlo být předmětem nyní posuzované žaloby ani v případě, že by byla projednatelná. Tím spíše se Nejvyšší správní soud není v tomto řízení oprávněn vyjadřovat k otázce, zda k takové vadě při doručování prvního rozhodnutí žalovaného skutečně došlo. Pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby stěžovatele v nyní posuzované věci a také jejího následného doplnění o žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.) bylo podstatné pouze řádné doručení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2021, č. j. OAM-827/ZA-ZA11-HA08-2021, proti němuž tato žaloba směřuje, tvrzené vady doručení dřívějšího rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2021, č. j. OAM-362/ZA-ZA11-HA08-2021, nemohly mít na doručení (resp. právní moc) rozhodnutí napadeného žalobou v této věci žádný vliv.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že v posuzované věci na základě uplatněných kasačních námitek ani nemohl shledat žádné zásadní pochybení krajského soudu, jež by mělo dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Nejvyšší správní soud tedy nezjistil žádný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájem stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

[14] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, publ. pod č. 4170/2021 Sb. NSS, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 (nikoli odst. 3) ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, měl by tedy vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů, které v řízení o kasační stížnosti důvodně vynaložil. Ze spisu však nevyplývá, že by mu v tomto řízení jakékoli náklady nad rámec běžné administrativní činnosti vznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

[15] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. hradí zástupci stěžovatele, který byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Zástupce stěžovatele, advokát Mgr. Bc. Filip Schmidt, LL.M., byl stěžovateli ustanoven usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2022, č. j. 5 Azs 29/2022-29. Nejvyšší správní soud tak přiznal ustanovenému zástupci odměnu ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení, a v doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), paušální náhradu hotových výdajů za tyto úkony ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a částku odpovídající DPH 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. února 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu